

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy: Javaslat tanácsi irányelvre a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal és más határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról

COM(2008) 805 végleges – 2008/0228 (CNS)

(2009/C 277/24)

Előadó: **Umberto BURANI**

2009. január 28-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 93. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat tanácsi irányelvre a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal és más határokon átnyúló ügyletekkel kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról

COM(2008) 805 végleges – 2008/0228 (CNS).

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és monetáris unió, gazdasági és társadalmi kohézió” szekció véleményét 2008. április 1-jén elfogadta. (Előadó: Umberto BURANI.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. május 13–14-én tartott, 453. plenáris ülésén (a 2009. május 13-i ülésnapon) 192 szavazattal, 5 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Összefoglalás és következtetések

1.1. Az Európai Bizottság közleménye ⁽¹⁾ – amelyet az e véleményben tárgyalta irányelvjavaslattal egy időben ismertettek – olyan **rövid távú cselekvési tervet** javasol, amely talán realizitikusabb és könnyebben végrehajtható lesz majd, mint a múltban az **adócsalás elleni küzdelem** tárgykörében kidolgozott javaslatok. A korábbi cselekvési tervek átfogóbb, hosszabb távú stratégiákra alapultak, azonban egy sor tagállamban nem találtak feltétlen támogatásra. A rövid távú cselekvési terv **közös normákat határoz meg a VIES ⁽²⁾ -en keresztül történő nyilvántartásba vétel és nyilvántartásból való törlés tekintetében**, valamint hatékonyabb **ellenőrzési eszközöket** dolgoz ki a tagállamok közötti fokozottabb kommunikációnak és együttműködésnek köszönhetően. A tervek között szerepel az Eurofisc létrehozása is, egy olyan hálózaté, amely felméréseket végez, és kezdeményező szerepet is vállal. Végezetül pedig, az adóvesztések behajtása tekintetében, az irányelvjavaslat jelenti a közlemény mellett a cselekvési terv végrehajtására irányuló első konkrét javaslatot.

1.2. Az EGSZB üdvözli a közleményt, amely nem fest minden szempontból kedvező képet a héa-rendszer végrehajtásáról. A rendszert például még most is csak „ideiglenesként” emlegetik, holott már évtizedekkel ezelőtt bevezetésre került. Ugyanakkor még mindig túlságosan bonyolult és költséges, és – ami a legfontosabb – **lehetővé teszi a nagymértékű adócsalást**. Az elektronikus úton lebonyolított eljárások alapvető fontosságúak az adócsalás elleni küzdelemben, azonban hatékonyságuk azon múlik, hogy **egységes módon fogadják el** őket a tagállamok.

Jelenleg ezek a célkitűzések még igen messze vannak a megvalósulástól. Az egyik lehetséges veszély az **egymáshoz nem kapcsolódó, eltérő tagállami megoldások** elfogadása.

1.3. Ésszerű lenne néhány olyan javaslat megfogalmazása, amelyek **a cselekvési tervbe integrálható szempontokra** vonatkoznak: a KEÁB (közigazgatási együttműködési állandó bizottság) modelljének felülvizsgálata; hozzáférhetőbb és használhatóbb adatbázisok, valamint olyan jogalkotás, amely megtalálja a helyes egyensúlyt az adatvédelem és a hatóságok közötti együttműködés terén; olyan szakmai referenciapontok létrehozása, amelyek biztosítják a kapcsolódást a különböző hatóságok között; a gazdasági résztvevők megbízhatóságának tanúsítása.

1.4. Az **irányelvjavaslatban** először az **adómentességekről** szóló alapirányelv néhány olyan rendelkezését pontosítják, amelyek értelmezése visszaélésre adhat lehetőséget. Megállapítják, hogy **helyben csak nehezen ellenőrizhető** annak az **előírásnak az alkalmazása**, mely szerint mentességet kell nyújtani a Közösség területén eladott importált áruk esetében. Az új előírások számos biztosítási követelményt fogalmaznak meg, köztük azt a követelményt is, hogy az importőr *a behozatal időpontjában* bocsássa rendelkezésre a végfelhasználót azonosító adatokat.

1.5. Az EGSZB teljes mértékben támogatja e szabályokat, ideértve a **különböző országokban székhellyel rendelkező eladók és vásárlók egyetemleges felelősségére** vonatkozó előírásokat is azokban az esetekben, amikor egyikük nem tesz eleget héa-kötelezettségeinek. Ráadásul ez nem is számít új vagy innovatív előírásnak, hiszen már létezik, és tagállamokon belüli viszonylatban szigorúan alkalmazzák is. Ugyanakkor majdnem **mindig figyelmen kívül hagyják, ha alkalmazása a különböző tagállamok hatóságainak együttműködését kívánná meg**.

⁽¹⁾ COM(2008) 807 végleges – „A HÉA-csalás ellen az Európai Unióban folytatott küzdelem hatékonyabbá tételére vonatkozó koordinált stratégia”

⁽²⁾ VAT Information Exchange System (Héa Információcsere-rendszer)

1.6. A felelősség kérdését illetően az EGSZB ki szeretne emelni egy olyan szempontot, amelyet soha nem szoktak figyelembe venni: a **hatóságok adófizetők és egymás iránti felelősségét** azokban az esetekben, amelyekben a hibák és késedelmek pénzügyi vagy jogi hátrányokhoz vezetnek. Ezzel a kérdéssel foglalkozni kell a méltányosság és átláthatóság alapelveinek jegyében.

2. Bevezetés

2.1. Az Európai Bizottság irányelvjavaslata és **közleménye** két másik korábbi közleményhez kapcsolódik: a 2006-os közleményhez, amely általános vitát kezdeményezett az adócsalás elleni küzdelem terén megvalósítandó „összehangolt megközelítés” szükségességéről, valamint a 2007-es közleményhez, amely a figyelmet konkrétan a héa-csalásra irányította, körvonalazva egy idevágó stratégia legfontosabb elemeit. 2008 februárjában a Tanács egy további közleményt hagyott jóvá, amely két „messzebb ható”, a héa-rendszert a csalás elleni küzdelem érdekében módosító intézkedés elfogadására tett javaslatot: a **Közösségen belüli ügyletek megadóztatási rendszerének**, valamint az **általános fordított adókvetés rendszerének** bevezetésére. Az Európai Bizottság felajánlotta, hogy a második megoldást illetően kísérleti projektbe kezd, azonban az ECOFIN-Tanács nem tudott megállapodásra jutni e kérdésben.

2.2. Tekintettel a „messzebb ható” közös politika elfogadását illetően tapasztalható egyértelmű politikai ellenállásra, az Európai Bizottság visszatért az ütemtervet tartalmazó **rövid távú cselekvési tervre** tett javaslatára, olyan „hagyományos” megoldást választva, amelynek jóváhagyása több eséllyel kecsegtetett.

2.3. Mind jogalkotói, mind operatív szempontból közösségi szintű megközelítésre van szükség, annál is inkább, mivel az operatív végrehajtás eddig kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozott, és a különböző hatóságok által alkalmazott eltérő módszerek arra bátorították az adócsalókat, hogy tevékenységeiket olyan országokba helyezték át, ahol nem alkalmaznak hatékony intézkedéseket. Ezenfelül a szabályoknak való megfelelés vállalkozásokat terhelő költségei is problémát jelentenek, mivel a vállalkozások különböző eljárásokat kénytelenek alkalmazni attól az országtól függően, amelyben operatív tevékenységüket folytatják.

2.4. A közleménnyel egy időben közétett **irányelvjavaslat** ez első lépést jelenti a hagyományos intézkedések terén. Az **import esetén nyújtandó adómentesség speciális eseteit** már a héa-alapirányelv (2006/112/EK) is szabályozta, azonban az eredeti szövegezés visszaélésre lehetőséget nyújtó értelmezéseket is megengedett. A javaslat tisztázza az adómentesség megszerzésének követelményeit és korlátait, ugyanakkor a tagállamok számára olyan eszközt is kínál, amely lehetővé teszi adócsalás által okozott héa-veszteségek behajtását.

3. A közlemény lényegi tartalma

3.1. Az Európai Bizottság adócsalás elleni stratégiával foglalkozó csoportja által végrehajtott eddigi intézkedések elemzése azt mutatta ki, hogy egy csalás ellen irányuló **rövid távú cselekvési terv** végrehajtásakor három fő területre kell koncentrálni: a kevésbé kijátszható héa-rendszerre, az ellenőrzési és vizsgálati eszközök bővítésére és a kiesett adó beszedésének tágabb lehetőségeire.

3.2. A **rendszer kijátszhatatlanná tétele** érdekében világos közös normákra van szükség a héa-adatcsererendszerben (VIES-ben) történő regisztrációt és a regisztráció törlését illetően. Néhány tagállam akkor is érvényben tartja a héa-azonosítószámot, ha az érintett adóalany héa-csalásban vett részt. Az adóalany tevékenységét így tovább folytathatja. Az Európai Bizottság hamarosan kibocsát egy jogalkotási javaslatot a **VIES rendszerben történő regisztráció és regisztrációtörlés** közös normáiról. A javaslat a gazdasági szereplők **információkhoz való elektronikus hozzáférési jogát** szabályozó rendelkezéseket is tartalmaz majd. Ezt a jogot néhány tagállam jelenleg megtagadja vagy korlátozza. Más szabályok egy egyszerűsített és korszerűsített közös **számlázási** rendszerre vonatkoznak majd. Végül pedig az **információcserét** érintő előírásokat is rögzítenek majd, amelyek kiküszöbölik a tagállamok közti értelmezési különbségeket a héa-fizetési kötelezettség keletkezését illetően, és biztosítják, hogy az érintett hatóságok ugyanabban az időben készítsék el jelentéseiket.

3.3. Az **ellenőrzési eszközök** a rendszer legérzékenyebb és talán a legtökéletlenebb részei. A hangsúly a régóta ismert gyenge pontokon: a **kommunikáción, az együttműködésen és az információhoz való hozzáférése**n van. Több jogalkotási javaslat is készül. Ígéretes operatív intézkedés lehet a **Eurofisc**, egy európai korai előrejelző hálózat létrehozása a belga adóhatóság által felállított és az Európai Bizottság és az OLAF által támogatott Eurocanet mintájára.

3.4. A cselekvési terv harmadik része, amely a **kiesett adó beszedési lehetőségeivel** foglalkozik, számos intézkedést tartalmaz. Először is arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek jogi lépéseket az érintett országban működő azon csalók ellen, akik tevékenysége egy másik tagállamban héa-kiesést okozott. A legfontosabb rész azonban az **olyan gazdasági szereplők egyetemleges felelősségének elvét érinti, amelyek székhelye eltérő tagállamban van**. Ezt az elvet, amelynek már van jogi alapja, a tagállamok eddig csak belföldön és csak a

saját joghatóságuk alá tartozó gazdasági szereplőkre alkalmazták. A határon átnyúló adóbeszedés kilátásainak javítása érdekében a jogérvényesítési és megelőző intézkedések egységes rendszereire vonatkozó javaslatot is kibocsátanak. Végül pedig végleges megoldást kínálnak majd **a héa-bevételek határokon átnyúló védelmére**, amely független attól, hogy a héa mely tagállamban esedékes. Ez olyan kérdés, amellyel még csak kevés ország foglalkozik.

4. Általános megjegyzések

4.1. Az Európai Bizottság még dolgozik a héa-alkalmazás, -kezelés és -beszedés szabályainak finomhangolásán. E szabályok a létrehozásuk óta eltelt 40 év ellenére még mindig „ideiglenes rendszer”-t képeznek. Ahhoz, hogy állandóvá válhassanak, harmonizálni kell az adómértékeket, és az adóalanyoknak eszközt kell adni ahhoz, hogy közvetlenül a saját országukban fizethessék az esedékes adót, a számláikon a héát is feltüntetve, ahogy az jelenleg a belföldi tranzakciók esetében működik. Ezt a célt még meg sem közelítettük. Ennek nem technikai, és nem is jogi okai vannak: az okok politikaiak, ami azt jelenti, hogy az ide kapcsolódó kérdések szinte megoldhatatlanok. A javasolt intézkedések ezért „hagyományosak”, és céljuk, hogy egy, csak a nevében „ideiglenes” rendszert eredményessé tegyenek.

4.2. Mindemellett rá kell mutatni arra, hogy a héa terén a helyzet nem teljesen rossz – bár számos szempontból javításra szorul –, a rendszer azonban összetett, költséges és ami még rosszabb: még mindig lehetőséget ad a nagyszabású, nemzetközi méretű adócsalásokra. A hiba az ideiglenes rendszer koncepciójában rejlik, amelyet csak a – jelenleg hiányzó – politikai szándék alakíthat át egyszerűbb és hatékonyabb állandó rendszerré.

4.3. Az Európai Bizottság mindent megtesz a legnagyobb és legszembetűnőbb hiányosságok orvoslása érdekében – az egyhangú döntéseket hozni képtelen Tanács és a saját problémáikra az országon belül a saját megoldásaikat alkalmazni kívánó tagállamok magatartása által behatárolt szűk pályára szorítva. Az Európai Bizottság többek közt az adófizetők és az adóigazgatás viszonylatában alkalmazott **elektronikus eljárásokat** hozza fel példának. Néhány tagállam, akárcsak számos nem uniós ország, lépést tart a fejlődéssel, mások viszont lemaradtak. Az Európai Bizottság ezt átfogóan így értékeli: „az európai uniós héa-rendszer működtetése nem tartott lépést az információtechnológiai fejlődéssel”⁽³⁾. Az EGSZB ezzel csak egyet tud érteni.

4.4. Nem csoda tehát, ha különböző tagállamok – nemcsak a legfejlettebbek, hanem mások is – saját szereplőikkel dolgoznak a működtetés jobb megoldásait keresve. Ez aggasztja az Európai Bizottságot, mivel **az egymáshoz nem csatlakozó, eltérő irányba fejlődő nemzeti megoldások veszélyét** látja benne, és nyomatékosan javasolja, hogy a tagállamok hangolják össze fejlesztéseiket. Ezen a ponton az EGSZB **szertné szembesíteni az**

Európai Bizottságot a realitásokkal: ha közösségi szintű tevékenységek koordinációjáról van szó, az Európai Bizottságnak megvan a hatásköre a szabályozáshoz, és példásan használta és használja is azt. Amikor azonban az egyes tagállamok belföldi kérdéseire kerül a sor, ahol az Európai Bizottságnak nincs hatásköre, **az ajánlások csekély hatással bírnak**: minden tagállamnak jó oka van arra, hogy önállóan cselekedjék. Összehangolt megoldásokkal csak ott találkozhatunk, ahol két vagy több ország érdeke találkozik.

4.5. Mindezt szem előtt tartva az EGSZB gratulál az Európai Bizottságnak egy olyan kezdeményezéshez, amelyet bölcsen javaslat formájába öntöttek: egy, az adóhatóságokat és vállalkozásokat magában foglaló *ad hoc* csoport létrehozásához (bár tanúsított gazdasági szereplőket nem említene), melynek célja, hogy közös megközelítést találjon a köztük fennálló kapcsolatok körüli különféle kérdésekben. Az érintett feleknek azt a tanácsot adja, hogy egyezzenek bele „a szükséges szakértelem és erőforrások mozgósításába annak érdekében, hogy ez a feladat sikeresen végrehajtható legyen”. Az EGSZB reméli, hogy ezt a javaslatot figyelembe veszik majd.

5. Észrevételek a még megoldatlan kérdésekhez

5.1. Az EGSZB szeretné megragadni a lehetőséget, hogy javasolja: **a cselekvési terv terjedjen ki olyan fontos kérdésekre is**, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a csalás elleni küzdelemhez: a hatékony struktúrák és eredményes szabályok *per se* hozzájárulnak egy kijátszhatatlan rendszer kiépítéséhez, vagy legalább segítenek megelőzni a visszaéléseket, illetve – legrosszabb esetben – szigorúan fellépnek ellene.

5.2. Az **elektronikus eljárásokat** illetően az Európai Bizottság a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2003. október 7-i, 1798/2003/EK rendeletével már megtett mindent, ami módjában állt. A gyakorlatban felül kellene vizsgálni az információcseréhez és fellépésre való felkérésekhez használt SCAC (Standing Committee for Administrative Cooperation – igazgatási együttműködés állandó bizottsága) modellt, hogy az eljárások inkább az azonnali, célzott reakciókra irányuljanak.

5.3. **Az adatbázisok** ügye kényesebb: itt nemcsak a hasznosság kérdéséről van szó, hanem mindenekelőtt **a hozzáférhetőségről és az információk teljességéről is**. Konkrétan a héa esetében még bizonyos mértékig kialakításra szorul **az egyensúly az adatvédelem, illetve az adóigazgatások közötti együttműködés között**. Ezt csak olyan **jogszabályokkal** lehet megoldani, amelyek határokat szabnak az egyes követelményeknek, rögzítve, hogy mely adatokat kell védeni, és melyeket nem, milyen körülmények között, és hogy milyen eljárások útján lehessen hozzáférni az információkhoz. Ajánlások és megállapodások ehhez nem elegendőek: itt szilárd jogi alapra van szükség, amely – az alapvető jogok veszélyeztetése nélkül – elsőbbséget ad a közérdeknek.

⁽³⁾ Az Európai Bizottság közleménye, COM(2008) 807, 4. pont, első bekezdés.

5.4. A megoldandó gyakorlati feladatok egyike a **helyi információgyűjtés**: a tagállamoknak **szakmai referenciapontokat** kellene létrehozniuk, amelyek a kérelmező tagállamok számára hasznos információkat gyűjthetnek, és amelyeknek jogukban áll ezeket az információkat megosztani a többi érintett tagállamban működő társszervezeteikkel. Közösségi kezdeményezéssel létre lehetne hozni egy valódi **gyors intervenciós „hálózatot”**, melynek tagjai – egyéb olyan hatóságokkal együttműködésben, melyek vizsgálatokat folytatnak – erre fenntartott csatornákon keresztül közvetlenül kommunikálhatnak.

5.5. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a **VIÉS rendszer zökkenőmentes működése** minden közös megoldáshoz elengedhetetlen. A rendszer lehetővé teszi az adóhatóságok számára, hogy **valós időben** rendelkezzenek az adott ügylettel kapcsolatos adatokkal. Alapvető feltétel, hogy **megbízhatóak** legyenek azok a szereplők, akik héa-kódot kapnak: a megbízhatóságot biztosító jellemzőket előzetesen meg kell vizsgálni. Ha és amint e két feltétel – a valós időben való működés és az előzetes vizsgálat – teljesíthető, ugrásszerűen csökkenni fog a körhíntacsalsások (*missing trader fraud*) száma.

5.6. Amíg várni kell az átfogó megoldásokra (és ez még sokáig tarthat), elsőbbséget élvezhetne annak a lehetőségnek a vizsgálata, hogy **az ágazatbeli gazdasági szereplők megbízhatóságát** valamennyi uniós tagállamra nézve egységes szabályok szerint „**tanúsítsák**”. Ha az illetékes adóhatóság minden héa-azonosítószámhoz tanúsítványt állíthatna ki, ez kétszeres előnyt jelentene, mivel mind a tagállamok nemzeti érdekei, mind pedig a közösségi gazdasági szereplők gazdasági érdekei védelemben részesülnének. Az információk hálózaton keresztül történő közléte lehetővé tenné a tagok számára, hogy minden visszavonásról vagy felfüggesztésről azonnal tudomást szerezzenek.

6. Az irányelvjavaslat: pontosítás és új szabályok

6.1. A javaslat háttérének ismertetésében olvashatjuk, hogy „ez az irányelvjavaslat a közleményben szereplő első intézkedéscsomag része.” **Az első irányelvet (2006/112/EK) két szempontból módosítaná**: egyfelől pontosítana egyes rendelkezéseket a **héa-mentes importügyletekkel** kapcsolatban, mivel ezek gyakran **visszaéléshez** – a héa-befizetések visszatartásához – vezettek, másfelől a Közösségen belüli termékértékesítés egyes esetekben **kötelezővé tenné az egyetemleges felelősség – eddig fakultatív – alkalmazását**.

6.2. A 143. cikk d) pontja értelmében **a termékimport után nem kell héa-t fizetni**, ha az importált termékeket egy másik tagállamban lévő adóalanynak a Közösségen belül értékesítik vagy továbbítják. Másként fogalmazva: **a héa-mentesség akkor engedélyezett, ha az importőr az importált termékeket az EU-n belül egy másik adóalannak adja el**. Az adócsalásokkal foglalkozó ellenőrök arra hívták fel a figyelmet, hogy a szóban forgó

közösségi szabálynak a tagállam jogában való, „nem megfelelő” végrehajtása széles körben visszaéléshez vezet. Az Európai Bizottság szerint ennek következtében „a vám- és az adóhatóságok nem tudják garantálni az importált termékek fizikai mozgásának a Közösségen belüli nyomon követését”. Az adóhatóságok ezt nevezik **„Közösségen belüli körhíntacsalsáknak” (missing trader in intra-Community (MTIC) fraud)**.

6.2.1. A javaslat olyan dokumentumok bemutatását írja elő, amelyek igazolják, hogy a mentességet kérelmező személy valóban megfelel az első irányelvben lefektetett követelményeknek, melyek a következők: az importáló tagállamban héa-azonosítóval vagy adóügyekben eljáró képviselővel kell rendelkezni; nyilatkozni kell arról, hogy az importált termékeket az importáló tagállamból egy másik tagállamba fogják szállítani vagy feladni; az importőrnek az import időpontjában közölnie kell annak a személynek a héa-azonosítószámát, aki részére a termékeket egy másik tagállamba küldik.

6.2.2. Az EGSZB-nek ezzel kapcsolatban nincs különösebb megjegyzése, mivel az előírások háttérében az áll, hogy a lehetséges csalás megelőzése érdekében javítani kell az adminisztratív rendszereket. Némi **kétség** mindössze **az úgynevezett „harmadik terület” vonatkozásában merül fel továbbra is**. A „tagállam” fogalmát a héa-előírásokkal összefüggésben az első irányelv 5. cikkének (2) bekezdése határozza meg. Az említett irányelv 6. cikke kijelenti, hogy **az irányelv nem alkalmazandó „harmadik területekre”** ⁽⁴⁾, mivel ezek a 143. cikk c) és d) pontja értelmében mentességet élveznek az importra vonatkozó héa alól. A szabály meglehetősen világos, tisztázni kellene azonban, hogy ez az adómentesség alkalmas-e – és milyen mértékben alkalmas – arra, hogy a héa-rendszert megvédje a visszaélésekkel szemben.

6.3. Az irányelvjavaslat 1. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott új előírás az első irányelv 205. cikkének helyébe lép és kimondja, hogy az adófizetésre kötelezett személytől eltérő személy **az adófizetésre kötelezett személlyel egyetemlegesen felel** a héa megfizetéséért. Röviden összefoglalva: az új rendelkezés értelmében **az eladónak nyilatkozatot kell tennie Közösségen belüli ügyleteiről**, hogy a vásárló tagállama tudomást szerezhessen a területén végzett adóköteles ügyletekről.

6.3.1. Az egyetemleges felelősség célja nem csupán annak biztosítása, hogy az eladó teljesítse bevallási kötelezettségét: azt is magában foglalja, hogy az eladónak **ésszerűen kell megválasztania ügyfeleit**, illetve **alaposan meg kell ismernie** őket és fizetőképességüket. Ha az ügyfél nem teljesíti kötelezettségeit, akkor annak a tagállamnak, amelyben honos, a meg nem fizetett héa és az esetleges büntetések összegét jogában áll az eladón behajtani. A tagállamok ezt az előírást gondosan, **de kizárólag a belföldi ügyletekre** alkalmazták. Figyelmen kívül hagyták az alapvetően nemzetközi ügyletekre való kiterjesztését, és nyilvánvalóan megfeleltek arról a kötelezettségükről, hogy **a vásárlói tagállam** hatóságai érdekeinek védelmében is együttműködjenek.

⁽⁴⁾ A Közösség vámterületének részét képező következő területek: Athos-hegy, Kanári-szigetek, Franciaország tengerentúli megyéi, Åland-szigetek, Csatorna-szigetek; továbbá a Közösség vámterületének részét nem képező következő területek: Helgoland szigete, Büsingen területe, Ceuta, Melilla, Livigno, Campione d'Italia, a Luganói-tó olaszországi vizei.

6.3.2. Az új javaslat az egyetemleges felelősség elvének nemzetközi ügyletekre történő határozott kiterjesztése révén igyekszik kitölteni ezt a hiányt. Megjegyzendő egyúttal, hogy az Európai Bizottság szerint ezt a rendelkezést már a 205. cikk is tartalmazza, „de eddig azt a tagállamok csak a belföldi ügyletekre alkalmazták” ⁽⁵⁾.

6.3.3. Az EGSZB teljes mértékben támogatja az európai bizottsági javaslatot, felhívja azonban a figyelmet arra, hogy az adott tagállam hatósága által egy másik tagállamban honos adóalanytól való adósságbehajtást szabályozni kell, és végrehajthatóvá kell tenni. Ha ez az igazságügyi rendszeren keresztül történik, akkor az igazságügyi együttműködés szabályai alkalmazandók. Ha az

adósságot az exportőr tagállamának hatóságain keresztül, adminisztratív eljárások útján kell behajtani, akkor egyértelmű megállapodásokra és a kapcsolódó jogi problémák megoldására van szükség.

6.3.4. Végezetül még egy, általános jellegű észrevétel, amely az – elsősorban az adóhatóságok érdekeinek védelmét célzó – javaslat tárgyára vonatkozik. A szöveg nem tesz említést sem **az adóhatóságok adófizetőkkel szembeni pénzügyi és jogi felelősségéről** a gazdasági szereplők adatainak hibás vagy kése delmes átadását illetően, sem pedig **az egyik ország hatóságainak a másik ország hatóságaival szembeni felelősségéről**. Pedig a korrektségen és átláthatóságon alapuló jogalkotásnak mindig figyelembe kellene vennie az adófizetők jogait az állam nagyobb hatalmával szemben.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI

⁽⁵⁾ Az Európai Bizottság közleménye, COM(2008) 807, 3.3.1. pont, második bekezdés.